

فرشته‌های آزادی

(روایتی مستند از عملیات آزادسازی سوسنگرد)

مؤلفین: محمد رستمی

سید بهزاد میراحمدی

ارتش جمهوری اسلامی ایران

سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس

سروشنامه:	میر احمدی، بهزاد، ۱۳۴۹
عنوان و نام پدیدآور:	فرشته‌های آزادی (روایتی مستند از عملیات آزادسازی سوسنگرد)
مشخصات نشر:	تهران: سازمان حفظ آثار و نشر ارزشهای دفاع مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران، انتشارات آتشبار، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری:	۴۱۷صص (مصور (رتگی)، جدول ۱۴/۵، ۲۱/۵ م.س.
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۷۳۳۶-۱۱-۳
وضعیت فهرست نویسی:	فیا
موضوع:	جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ - سوسنگرد
موضوع:	جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ - خاطرات
موضوع:	سوسنگرد
شناسه افزوده:	رستمی، محمد ۱۳۴۷-
شناسه افزوده:	سازمان حفظ آثار و نشر ارزشهای دفاع مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران - انتشارات آتشبار
رده بندی کنگره:	۱۳۹۳-م۹/س / DSR ۱۶۱۰
رده بندی دیویی:	۹۵۵/۰۸۴۳
شماره کتابشناسی ملی:	۳۶۷۵۷۲۶

فرشته‌های آزادی (روایتی مستند از عملیات آزادسازی سوسنگرد)

مؤلفین: محمد رستمی - سید بهزاد میراحمدی

ویراستاری: حامد قره‌باغی

کنترل نهایی: مهدی لریان

صفحه آرایی: حامد قره‌باغی

طراحی جلد: آرش علیپور

نوبت چاپ: اول

سال چاپ: ۱۳۹۳

شمارگان: ۱۰۰۰

چاپ، لیتوگرافی، صحافی: چاپخانه کوروش

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۰۳۰-۱۱-۳

قیمت: ۱۰۰۰۰ ریال

ناشر: انتشارات آتشبار وابسته به سازمان حفظ آثار و نشر ارزشهای دفاع مقدس ارتش جمهوری

اسلامی ایران - شماره تماس: ۸۱۹۵۴۱۱۱

سخن ناشر

تمام این سرزمین، یادآور حماسه آفرینی‌هایی است که ریشه در باورها، عقاید، فرهنگ و آموزه‌های دینی ما دارد. نام زیبای «سوسنگرد» و آنچه بر آن گذشته را، نمی‌توان در یک کتاب به گونه‌ای که در خور شأن این بخش از سرزمین ولایی ما است جمع آوری نمود.

برای شناخت سوسنگرد، عبرت‌ها و آموزه‌هایی که از این نقطه در فرهنگ ایران زمین به یادگار مانده است، باید در کنار آن زیست، نه اینکه آن را فقط وصف نمود. به همین دلیل، سوسنگرد را، آن‌هایی که در کنار سوسنگرد گلوله‌های توپ و خمپاره را در قلب خود احساس کرده‌اند، بهتر می‌شناسند.

سوسنگرد را کسانی که در شب و روز، صدای آژیر گلوله‌ها یا تیر مستقیم را به جان خریده‌اند، بهتر می‌شناسند. آنکه سوسنگرد را بشناسد، دیگر وجبی از آن را معامله نمی‌کند و برای حفظ آن، پای میز مذاکره هم نمی‌نشیند.

هشت سال دفاع مقدس، مثالی برای ادعای ما می‌باشد، آنکه با موقعیت و اهمیت سوسنگرد آشنا باشد، می‌داند که راه حفظ، تثبیت و تحکیم آن، انتقال این باور به جهانیان است که این بخش از سرزمین ایران، بخش جدا ناشدنی آن است که برای حفظ آن، تمام مردم ایران اسلامی از زن و مرد تا پیر و جوان آماده جانفشانی می‌باشند.

در دوران هشت سال دفاع مقدس، این تجربه تاریخی برای جهانیان به ارمغان آورده شد که ایرانی جماعت، اگر دستانش قطع، پاهایش با تیر ترکش جدا و چشمانش کور شود، محال است برای یک وجب از خاک کشورش پای میز مذاکره بنشیند! تا این باور به وجود آمد، قطره‌های خون زیادی از رزمندگان اسلام بر زمین ریخته شد. شایسته است، دست، بازو، پیشانی و میانه ابروی آن مردان مردی را که برای حفظ میهن از جان و سر خود گذشتند و تن به ذلت ندادند، بوسید و ستود!

شایسته است در آغاز این سطور یادآور شویم که این مطالب برداشت و خاطره جمعی از رزمندگان غیور اسلام به دیار سوسنگرد است، نه سفر کرده‌ای که به قصد میساجت یا آسودگی تن به آنجا مسافرت کرده باشد، بلکه سفر کرده‌ای که جان خود را در طبق اخلاص گذاشته تا در پای سوسنگرد به مسلخ برود و وجدان‌های بیدار جهانیان را به این نکته معطوف کند که تعداد بی‌شماری ایرانی وجود دارد که حاضرند برای سوسنگرد جانفشانی کنند.

آنها آنچه دیده‌اند، نوشته‌اند و یقین دارند که در همه جای سوسنگرد حضور نداشته که تمام صحنه را تصویر و تجسم کنند. آنها سربازان بی‌ادعایی هستند که تلاش ساین را پاس می‌دارند و زحمات آن‌ها را می‌ستایند.

انتشارات آتشبار وابسته به سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس ارتش، اگرچه به نواقص و کمبودهایی اذعان دارد، اما تلاش

مخلصانه نویسنده را نیز می‌ستایید. از سویی دیگر حق مسلم خود می‌دانم که به دلیل ائتزام و وفاداری به آرمان‌های انقلاب، از همه کسانی که قلم، قدم یا جان و روحی را در این راه فدا کرده‌اند، پوزش بخواهم و استعدا دارم نواقص، کمبودها یا هرگونه اطلاعات و اخبار تکمیلی را به این سازمان ارسال کنند تا در چاپ‌های بعدی لحاظ گردد.

در پایان، به روح پر فتوح همه شهیدانی که در این خطه بر زمین افتاده‌اند تا ایرانی جماعت که شیعه علوی است، بر زمین نیافتد، درود فرستاده و درخواست هدیه حمد و سوره و صلوات می‌نمایم.

دامن‌الله‌الرحمن

سازمان حفاظت و نشر ارزش‌های دفاع مقدس آجا

سرپرست دوم معاونت احکام

پیشگفتار

نگاهی گذرا به تاریخچه پرفراز و نشیب دهه‌های گذشته ایران اسلامی انسان را در اعماق تفکرات فرو می‌برد؛ جانفشانی‌ها، جانبازی‌ها و از خود گذشتگی‌ها همه و همه انجام می‌شد تا مقابل تجاوزات خارجی، خیانت‌های داخلی و عدم بصیرت کافی برخی از مسئولین سدی مستحکم از تفکر، فرهنگ اسلامی و ایرانی ایجاد شود تا این کشور در برابر هرگونه گزند پایداری کند.

این درست است که خرد، پایه و اساس علم و دانایی است و انسان تنها موجودی است که از این موهبت آفریدگار هستی برخوردار است. حال چنانچه این خاستگاه، در کلاس‌های آموزشی و سپس میدان‌های رزم پخته و متعهدانه پرورش یابد، به شکوفایی رسیده و دانایی از آن ساخته و پرداخته می‌شود. کنجکاوی و عشق به آگاهی، از صفات ذاتی و خدادادی بشر بوده و زاییده همه فضیلت‌ها و قابلیت‌هاست و ما آن را تجربه کرده، به کار بستیم و باورمان شد که می‌توانیم و جداً هم که توانستیم.

آری، ما باور کردیم که می‌شود به اذن خدای رحمان، هر آنچه اراده کنی به دست آوری. می‌شود خدا را سلام کرد و با اضطراب، اندوه و ناتوانی وداع کرد. ما باور کردیم که می‌شود شایستگی‌ها، لیاقت‌ها، توانایی‌ها و جایگاه رفیع الهی انسانی خود را در عرصه پرتلاطم خدمت سربازی نیز به اثبات رساند و شاکر بود.

بررسی وقایع جنگ تحمیلی هشت ساله عراق علیه کشور عزیزمان ایران، نشانگر این واقعیت و آگاهی است که تلاش بی‌وقفه حکام عراق و حامیان آن‌ها در مورد برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری به منظور فراهم ساختن مقدمات سیاسی و نظامی جنگ تحمیلی، تا چه اندازه گسترده، حساب شده و فراگیر بوده است.

ارتش عراق در این ماجراجویی مهم منطقه‌ای، از یک پشتوانه وسیع اطلاعاتی، عملیاتی، لجستیکی و فناوری برتر و مدرن روز دنیای استکبار (شرق و غرب)، در کلیه جهات برخوردار و بهره‌مند گردیده بود.

به همین منظور، حاکمان عرب منطقه از سال‌ها قبل از شروع جنگ عراق علیه جمهوری اسلامی ایران، پشتیبانی‌های سیاسی، مالی و مساعدت‌های کم نظیری را به صورت مستقیم و غیرمستقیم در اختیار حاکمان بعثی قرار دادند.

به منظور تقویت و تجهیز ماشین جنگی عراق، کشورهای بلوک شرق نیز کلیه نیازهای سیاسی، نظامی، آموزشی و عملیاتی را خود عهده‌دار گردیدند. ممالک غربی نیز برای اینکه از قافله پشتیبانی ابرقدرت شرق عقب نباشند، هر یک به نوبه خود در ارسال تجهیزات، جنگ‌افزار و اعلام حمایت‌های سیاسی از یکدیگر سبقت گرفتند، به گونه‌ای که در ارسال کمک‌ها و حمایت‌ها، از حدود و مرز دیپلماتیک معمول و رایج در دنیا هم فراتر رفته و در عقد قراردادهای همه جانبه نظامی و تسلیحاتی، چشم

خود را از هر جهت فرو بسته و اعمالی مرتکب شدند که شاید هر یک از آن‌ها در نوع خود، در جهان کم نظیر بوده است.

از سرسپردگی، خود فروختگی و فرومایگی بعضی از زمامداران عرب همین بس که بنادر خود را با همه وسایل و کارکنان با قید زمان نامحدود، در اختیار عراق قرار دادند. از طرفی همزمان با این اقدامات، هیأت‌ها و نمایندگان عراق همواره بین کشورهای عرب، شرق و غرب جهت دریافت حمایت‌های سیاسی، نظامی در حرکت بودند و حتی از ابراز نیات پلید خودشان مبنی بر حمله به جمهوری اسلامی ایران در مجامع رسمی هم برخلاف عرف بین‌الملل، هیچ‌گونه پروایی نداشتند.

در زمانی که نیروی بالقوه ایمان در دل‌های آزاد مردان ایرانی به رهبری پیر جماران شکوفا شده بود و نهضت اسلامی - ایرانی در کانون توجهات جهان به ویژه کشورهای اسلامی بود، فعالیت‌های همه جانبه به نفع عراق به منظور تحقق بخشیدن به اهداف شوم استکبار جهانی جریان داشت. حاکم خون‌ریز و مزدور وقت عراق، با استفاده از پول، زور و به حربه تبلیغات و جنگ روانی و بهره‌گیری از انواع نیزنگ‌ها تلاش می‌کرد، که چهره انقلاب نوپای ایران اسلامی را در مجامع بین‌المللی مخدوش نماید.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و از هم پاشیده شدن رژیم شاهنشاهی، حکومت وقت عراق انقلاب نوپای ایران را به رسمیت شناخته و علاقه خود را به ادامه حسن همجواری و تشدید روابط دوستانه

دو جانبه اعلام کرده و در ضمن خواستار گردید نظام انقلابی جدید ایران با تجدید نظر در قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر در بخش مربوط به اروندرود به ظلم و اجحاف وارد شده به عراق در رژیم سابق ایران خاتمه دهد.

البته جمهوری اسلامی ایران با استناد به لایتغیر بودن عهدنامه ۱۹۷۵ الجزایر درخواست عراق را رد کرد و در کمتر از دو ماه پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، رژیم عراق به تدریج موضع خصمانه طرح‌ریزی شده‌ای را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد و با مطرح نمودن ادعاهای واهی و بی‌اساس در خلیج فارس، تحت عنوان احقاق حقوق حقه اعراب و اعلام پشتیبانی و حمایت از اقدامات و فعالیت‌های اقلیت‌های قومی ایران برای کسب خودمختاری، عملاً در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران دخالت کرد.

عراق با تجهیز، مسلح کردن و نفوذ دادن عناصر خرابکار به جمهوری اسلامی ایران به ویژه در استان خوزستان برای خرابکاری در تأسیسات نفتی و اخراج هزاران نفر از شیعیان عراقی به طور قهر آمیز و راندن آن‌ها به جمهوری اسلامی ایران به بهانه ایرانی الاصل بودن و با تعلل و کارشکنی در اجرای مفاد عهدنامه ۱۹۷۶ میلادی به ویژه در مورد اروندرود، به مرور یک حالت بحرانی که به طور مستمر دامنه آن گسترش می‌یافت، در روابط دو کشور به وجود آورد.

عراق همچنین مدعی شد که جمهوری اسلامی ایران قصد صدور انقلاب اسلامی را به عراق داشته و با تحریک اکراد بارزانی و شیعیان

عراق در امور این کشور دخالت می‌کند. در توطئه ترور نافر جام نخست وزیر و مقامات عراق دست داشته است و صدام حسین قسم یاد کرد که انتقام می‌گیرد. بنیون هرگز در فکر آرامش و مصالحه نبودند، مرزهای کشورمان بارها و بارها مورد تهاجم و تجاوز آشکار و پنهان ارتش عراق قرار گرفت و این درنده خویی صدامیان تا آخر مرداد سال ۱۳۵۹، بیش از ۶۳۷ مورد تجاوزات هوایی، زمینی، دریایی عراقی‌ها به مرزهای جمهوری اسلامی ایران را ثبت کرد.

بیش از ۲۴۰ مورد بمب‌گذاری، ترور و اقدامات ایدایی و توزیع هزاران قبضه اسلحه در داخل خوزستان توسط عراقی‌ها انجام گردید و کشور عزیزمان در برابر یک دیپلماسی عمومی فعال، همه این وقایع را به سازمان ملل متحد گزارش و دعوی جمهوری اسلامی ایران نسبت به این همه خصم و عداوت همسایه غربی را اعلام کردند.

علیرغم وجود دلایل و مستندات کافی مبنی بر تجاوزات هوایی، دریایی و زمینی؛ به علت حمایت کشورهای استکباری، هیچ‌گاه به اعتراضات جمهوری اسلامی ایران در مجامع بین‌المللی توجهی نشد و همواره ما بدهکار این سازمان‌های دست‌نشانده نیز بوده‌ایم. حاکم دست‌نشانده عراق از فرصت پیش آمده برابر دستور عروسک گردانان خود عمل نموده و برخلاف تمام اصول پذیرفته شده بین‌المللی اعلام جنگ نمود.

قبل از آغاز جنگ تحمیلی، به دلیل شرایط انقلاب در ارتش، چنین وحشت‌بازدارنده‌ای در مقابل مطامع سیاسی حکومت بعث عراق وجود